जनयति च तनयभवनमुपगतः
परिजनशुभसुतकरितुरगवृषान्।
सकनकपुरगृहयुवतिवसनक्षन्
मणिगुणनिकरक्षदपि विबुधगुरुः ॥ २७ ॥
न सखीवदनं तिलकोज्ज्वलं
न भवनं शिखिकोकिलनादितम्।
हरिणसुतशावविचित्रितं
रिपुगते मनसः सुखदं गुरौ ॥ २८ ॥
चिदशगुरुः शयनं रतिभोगं
धनमशनं कुसुमान्युपवाह्यम्।
जनयति सप्तमराशिमुपेतो
ललितपदां च गिरं धिषणां च ॥ २९ ॥
बन्धं व्याधिं चाष्टमे शोकमुग्रं
मार्गक्लेशं मृत्युतुल्यांश्च रोगान्।
नैपुण्याज्ञापुचकर्मार्थसिद्धिं
धर्मे जीवः शालिनीनां च लाभम् ॥ ३० ॥
स्थानकल्यधनहा दशर्क्षग-
स्तत्प्रदो भवति लाभगो गुरुः।
द्वादशे ऽध्वनि विलोमदुःखभाग्
याति यद्यपि नरो रथोद्धतः ॥ ३१ ॥
प्रथमगृहोपगो भृगुसुतः स्मरोपकरणैः
सुरभिमनोज्ञगन्धकुसुमाम्बरैरुपचयम्।